

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **RNDr. J. B.**, U., X., Česká republika, proti odporcovi: **A., P.**, IČO: X., o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 35Cb 12/99-367 zo dňa 2. augusta 2007, o návrhu na pokračovanie v konaní, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 35Cb 12/99-367 zo dňa 2. augusta 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením návrh navrhovateľa na pokračovanie v konaní zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie o náhradu škody spôsobenej neplatným vylúčením z členstva v poľnohospodárskom družstve bolo prerušené vyhlásením konkurzu na majetok odporcu uznesením Krajského súdu v Bratislave z 31.3.1999 sp. zn. 6K 30/99. Ako vyplýva z cit. ustanovenia § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“), navrhovateľ nie je ten, kto je oprávnený podať návrh na pokračovanie v tomto konaní, preto súd jeho návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu, že nie je oprávnený podať návrh na pokračovanie v konaní. Skúmanie tejto otázky považuje za právne irelevantné, nakoľko ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV nešpecifikuje subjekty, ktoré sú oprávnené podať takýto návrh, ale určuje, že na návrh citovaných subjektov súd je povinný pokračovať v prerušených konaniach. Namietal, že aplikácia pojmu nerozlučného účastníka iba na nerozlučného spoločníka úpadcovho odporcu v zmysle ust. § 91 ods. 2 O.s.p. je v rozpore s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nie je dostatočné a presvedčivé, keďže sa súd nevyjadril k návrhu z pohľadu ust. § 14 ods. 1 písm. l/ ZKV, podľa ktorého v prerušených konaniach o nároky, ktoré možno prihlásiť, možno pokračovať až po prieskumnom pojednávaní. Navrhovateľ si uplatnil v konkurznom konaní č. k. 6K 30/99 svoj nárok incidenčnou žalobou, súd však rozsudkom návrh zamietol, napriek tomu, že tieto pohľadávky sa zakladali na právoplatnom rozhodnutí Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 6. augusta 1992 o neplatnosti vylúčenia z družstva. Z toho usudzuje, že o oprávnenosti jeho pohľadávok nemôžu byť pochybnosti, iba rozsah pohľadávok má byť vecou právneho posúdenia. Napadnuté uznesenie bolo odôvodnené tým, že navrhovateľ nepreukázal v konaní oprávnenosť svojho nároku žiadnym dôkazom. Tvrdí, že krajský súd v konaní nepreukázal žiadnu snahu, a to práve v zaobstarávaní navrhnutých relevantných dôkazných prostriedkov a nehodnotil dôkazy, ktoré obsahujú súdne spisy prerušených konaní. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ ZKV v znení platnom v čase vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu, konanie týkajúce sa nárokov na oddelené uspokojenie (§ 28) alebo na vylúčenie veci z podstaty možno začať a v ňom pokračovať len proti správcovi.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV, iné konania než uvedené v písmene c/, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú. V týchto konaniach sa

však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí a trestné konanie. Citované zákonné ustanovenie upravuje jeden z procesno-právnych účinkov vyhlásenia konkurzu spočívajúci v prerušení konania s výnimkou taxatívne uvedených konaní. Všetky ostatné konania, v ktorých je úpadca účastníkom, vrátane konania o náhrade škody, ktoré si návrhom zo dňa 7. apríla 1994 uplatnil navrhovateľ, sa teda vyhlásením konkurzu prerušia zo zákona.

Základným účinkom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu je strata oprávnenia úpadcu nakladať s majetkom podstaty a na výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty a prechod týchto oprávnení na správcu podstaty (§ 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb.). Na uvedený účinok nadväzuje aj oprávnenie správcu viesť miesto úpadcu súdne spory a iné konania a samostatne v nich vystupovať ako účastník konania na aktívnej i pasívnej procesnej strane (§ 14 ods. 1 písm. c/ ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb.). V zásade platí, že správca podstaty je vo vzťahu k majetku, ktorý patrí do podstaty, oprávnený robiť úkony, na ktoré by bol inak oprávnený a povinný úpadca.

V ustanovení § 14 ods. 5 zákon taxatívne vymedzuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené podať návrh na pokračovanie v konaní, ktoré bolo prerušené vyhlásením konkurzu na majetok niektorého z účastníkov, resp. na návrh ktorých súd pokračuje v konaní. Patrí medzi ne aj nerozlučný účastník konania, kde ale podľa odkazu pod čiarou musí ísť o také spoločné práva alebo povinnosti, ako sú vymedzené v ustanovení § 91 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci však o takýto prípad nejde a navrhovateľ v tomto konaní nemá legitimáciu na podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní. Žalobca má síce pravdu, keď tvrdí, že zákon nevymedzuje osoby, ktoré môžu podať návrh na pokračovanie v konaní, ale osoby, na návrh ktorých súd musí v konaní pokračovať. To však ale súčasne znamená, že na návrh iných osôb súd nemá nielen povinnosť, ale ani možnosť v konaní pokračovať.

Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď návrh navrhovateľa zamietol, odvolací súd preto jeho napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 26. júna 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
B. M.